

*Biuletyny Informacyjne Ministerstwa
Bezpieczeństwa Publicznego 1947.*
T. 1. Warszawa 1993

W systemie władzy komunistycznej w Polsce po II wojnie światowej szczególnie ważną rolę spełniały różnego rodzaju służby policyjne. Tak zwany aparat przemocy swoją działalność koncentrował na utrwalaniu monopolu władzy partii komunistycznej. W praktycznym działaniu stosowano bardzo urozmaicone metody i formy walki z faktycznymi i urojonymi przeciwnikami. Od rozwoju sytuacji politycznej w kraju i bieżących potrzeb walki z "wrogiem" zależały poczynania aparatu bezpieczeństwa publicznego. Metody walki modyfikowano i dostosowywano do realizowanych zadań.

Julia Brystygierowa, dyrektorka jednego z departamentów Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, tak określiła zadania tego resortu na odprawie kierownictwa z szefami wojewódzkich urzędów bezpieczeństwa publicznego, która odbyła się 28 kwietnia 1947 r.:

- "1. Pomóc klasie robotniczej w usuwaniu przeszkód, które stawia reakcja na drodze do jedności ruchu robotniczego,
2. Rozbić do końca reakcję peeselowską i utworować drogę do opanowania wsi i ruchu ludowego przez organizacje demokratyczne,
3. Walczyć o oczyszczenie aparatu państwowego, oświatowego i gospodarczego z elementów reakcyjnych,
4. Włączyć się w ofensywę obozu demokratycznego w dziedzinie ruchu młodzieżowego,
5. Zwalczać próby opanowania różnych odcinków życia politycznego przez Episkopat i ugrupowania katolickie"¹.

Należy dodać, że niewiele tego rodzaju dokumentów resortu bezpieczeństwa znalazło się dotąd w obiegu społecznym. Nadal odczuwamy ogromny niedostatek publikacji źródłowych, dotyczących szeroko rozumianej działalności byłego Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego. Akta wspomnianego resortu należały i nadal należą do najbarbardziej strzeżonych w państwie polskim. Naukowcy od lat zgłaszali potrzebę ich udostępnienia dla badań historycznych. Niewiele jednak

1. Centralne Archiwum Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, sygn. 17/IX/77, t.2